

І ПРАЦЮЮТЬ, І... ТАНЦЮЮТЬ

Якщо є в селі молодь, то їй потрібен клуб. Адже юнакам та дівчатам погода не завжди дозволяє веселитися просто неба. Та заклад має бути розрахований не лише на дискотеки. Сільській громаді теж треба десь збиратися обговорювати назрілі проблеми.

Ці думки не давали спокою Ярославичському сільському голові Володимирі Андрійовичу Герасимчуку, особливо після відвідин сусіднього села Яловичі. Бо від клубу, який тут колись був, лишилася хіба що одна назва. Приміщення давно потребувало ремонту, а коштів, як не крути, зі скупого сільрадівського бюджету не викрутиш. Тепер голова сміливо йде Яловичами і не ховає очей, коли з ним привітається хтось із місцевих парубків чи дівчат. Адже клуб у селі нарешті відновив свою роботу. Сюди на вечорниці почала збиратися молодь не лише із сусідніх Ярославич та Боремця, а навіть із Крупи, що на Волині.

- Усе це – завдяки спонсору, - зауважує Володимир Андрійович.

І справді, Генріх Арнольдівич Бірен, котрий, узявши в оренду паї у селян, почав декілька років тому хазяйнувати на тутешніх землях, виділив чималі (звісно ж, за нашими мірками) кошти на ремонт закладу культури, придбав музичне обладнання. Він, до речі, голландець за походженням, а познайомила його із нашим краєм і людьми дружина Любов, наша землячка. Відтак серед приватних сільгосп-підприємств району з'явилося ще одне – «Яловицька агротехнологія». Місцеві селяни, які тут працюють, мають високооплачувану роботу, дбає голландець, як бачимо, і про майбутнє села.

Людно було на відкритті клубу, що відбулося напередодні Дня Незалежності. До речі, Генріх зі своєю дружиною Любою обоє прийшли у вишиванках. Були присутні на урочистості і родичі, знайомі із далекої Голландії.

Генріх разом із сільським головою пере-різали традиційну стрічку, запрошуючи гостей до оновленого залу, де їх зустріли з піснями артисти з Волині. Тепер веселі ритми досі тут звучать у вихідні.

Василь ХУДИК.